

Afgørelser – Reg. nr.: 00703.00

Fredningen vedrører: Espergærde Strand

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet   24-03-1941

Fredningsnævnet   28-08-1939

Kendelser

Deklarationer

OVERFREDNINGSNÆVNET>

24/3-1941

U d s k r i f t

af

OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL.

Aar 1941, den 24. Marts, afsagde Overfredningsnævnet paa Grundlag af skriftlig Votering følgende

K e n d e l s e

i Sagen Nr. 400/1939 angaaende Afspærring af et Stykke nøgen Strandbred udfor Ejendommen Matr.Nr. 4bi af Espergærde By, Egebækvang Sogn, tilhørende Grosserer C. Lundgreen, ind mod Matr.Nr. 4bk sammesteds, tilhørende Revisor Kliim.

I en den 28. August 1939 af Naturfredningsnævnet for Frederiksborg Amtsrædsreds-kreds afsagt Kendelse, hvori det oplyses, at den paagældende Strandbred ligger udfor et før 1. Januar 1916 eksisterende Haveareal, men efter det oplyste er dannet senere end nævnte Tidspunkt, er det udtalt, at "det afgørende" for, om Strandbredden skal være aaben for Almenheden for Færdsel til Fods, "er, at Havearealet er gaaet til Strandbredden, maa denne siges at være inddraget derunder, og den foran nævnte Regel ¹⁾ vilde kun faa ringe Betydning, naar den ikke ogsaa skulde gælde det, der skylder til".

Kendelsen fastslaar herefter:

"Grosserer Lundgreen maa anses for berettiget til at opsætte Hegnet, og Revisor Kliims Klage kan derfor ikke tages til Følge."

Denne Kendelse blev af Danmarks Naturfredningsforening indanket for Overfredningsnævnet.

Da Overfredningsnævnet, der den 21. Oktober 1939 har besigtiget den paagældende Strandbred og dennes Omgivelser, ansaa det for ønskeligt, at det i Sagen foreliggende retlige Spørgsmaal om den fore-

1) Bestemmelsen i Naturfredningslovens § 23, 1stk.

tagne Afspærrings Berettigelse, forinden man tog Stilling til Sagen, blev afgjort ved Domstolene, foranledigede man i Henhold til Naturfredningslovens § 27, at dette Spørgsmaal blev indbragt for Østre Landsret, som ved en den 13. December 1940 afsagt Dom, for hvilken Ankefristen er udløbet, uden at Paanke har fundet Sted, har kendt for Ret:

"Sagsøgte Grosserer C. Lundgren bør anerkende Almenhedens Ret til Færdsel til Fods paa den til hans Ejendom, Matr.Nr. 4bi af Espergærde By, Egebækvang Sogn, hørende ubevoksede Strandbred, medmindre Fredningsnævnet i Medfør af Naturfredningsloven træffer Afgørelse om Udelukkelse eller Begrænsning af saadan Færdsel."

Da Spørgsmaalet om Almenhedens Ret til Færdsel ad den paaældende Strandbred saaledes er afgjort ved fornævnte Dom, og da Overfredningsnævnet ikke skønner, at saadanne særlige Grunde, som omhandlet i Naturfredningslovens § 23, 3.Stk., taler for at udelukke eller begrænse Almenhedens Færdsel paa oftnævnte Strandbred, vil Naturfredningsnævnets foran omhandlede Kendelse være at ophæve, og den af Grosserer C. Lundgreen etablerede Afspærring imod Naboejendommen, Matr.Nr. 4bk af Espergærde, vil være at fjerne inden den 1.Maj 1941.

T h i b e s t e m m e s:

Den af Naturfredningsnævnet for Frederiksborg Amtsrads-kreds den 28. August 1939 afsagte Kendelse, hvorved Grosserer C. Lundgren er kendt berettiget til Opsættelse af Hegn paa Strandbredden udfor den ham tilhørende Ejendom, Matr.Nr. 4bi af Espergærde, ind imod Naboejendommen, Matr.Nr. 4bk sammesteds, ophæves.

Grosserer C. Lundgren skal fjerne det opsatte Hegn inden den 1.Maj 1941.

P.O.V.

Frederik V.Petersen.

FREDNINGSNÆVNET >

28/18-39

U D S K R I F T

af

Forhandlingsprotokollen for Fredningsnævnet for
Frederiksborg Amtsrådsreds.

K E N D E L S E
afsagt den 28. August 1939.

Aphævet

Ved en Klage fra Revisor K. Kliim, Strandvej 135 A, Espergærde, Ejer af Matr. Nr. 4bk Espergærde, er det Spørgsmaal forelagt Nævnet, om det kan tillades, at Ejeren af Naboejendommen Strandvej 135 B Grosserer C. Lundgreen i Skellet mellem deres Ejendomme har opført et Hegn, der hindrer Passage paa Strandbredden.

Der er her en sandet ubevokset Strandbred nogle Meter bred, som har dannet sig i Løbet af en Snes Aar, og nu strækker sig mellem 100 og 200 m mod Nord til Egebækken, mod Syd til et ud for en Ejendom opført Glacis, som Vandet naar ind til.

Grosserer Lundgreen gør gældende, at han efter Loven maa være berettiget til at hindre Færdsel forbi hans Ejendom, da den almindelige Regel om fri Passage ikke gælder, naar Strandbredden inden 1. Januar 1916 har været inddraget under Haveareal.

Der har i mange Aar før nævnte Tidspunkt her ved Strandvejen ligget Huse hvis Haver gik ned til Bredden, ogsaa paa det Sted her er Tale om. Det er oplyst, at Bredden paa nævnte Tidspunkt var et Glacis, nedenfor hvilket Sandaflejringer er sket. Dette at denne maaske først har dannet sig senere, kan dog ikke anses for afgørende. Det afgørende er, at naar Havearealet er gaaet til Strandbredden, maa denne siges at være inddraget derunder, og den foran nævnte Regel vilde kun faa ringe Betydning, naar den ikke ogsaa skulde gælde det, der skyller til.

Grosserer Lundgreen maa anses for berettiget til at opsætte Hegnet, og Revisor Kliims Klage kan derfor ikke tages til Følge.

A.P. Larsen

L. Harboe

H. Sandell

.....